

N:o 175.

Af herr **P. A. H. Stjernspetz**, om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om framläggande för Riksdagen af förslag till ändring i gällande grufvestadgas föreskrifter rörande försvarsarbete.

Föreskrifterna i grufvestadgans 5 kap. 39 § rörande s. k. försvarsarbeten äro så knapphändiga och sväfvande, att de blifvit mycket olika tolkade icke blott af grufegare och grufingenjörer utan äfven af bergstjenstemännen, som i främsta hand skola tillämpa desamma. Sålunda lär vi visserligen profborrning — diamantborrning — af de sistnämnda i allmänhet anses inbegripna bland omnämnda försvarsarbeten, men full säkerhet härom har man icke, då, om process skulle väckas, grufvestadgans föreskrift kunde af våra domstolar möjligen annorlunda tolkas. Deremot synes flertalet af bergstjenstemännen *icke* anse kartor upprättade på grund af magnetiska observationer — magnetometriska kartor — såsom inbegripna bland af grufvestadgan föreskrifna försvarsarbeten, äfven om kostnaden för desammas upprättande skulle uppgå till flere gånger ett vanligt försvarsarbete. Nödiga vägar till grufvan, nybyggnader, reparationer och underhåll af hus äfvensom läns-pumpning för grufvans undersökning eller bearbetande äro likaledes arbeten, om hvilka man icke eger full visshet, huruvida de kunna räknas som försvarsarbeten eller icke.

Då grufvestadgans föreskrifter härutinnan äro så obestämda, nödgas grufegaren, för att med någorlunda visshet kunna betrygga sin eganderätt till en grufva, att oftast låta verkställa ett fullkomligen ändamålslost och ofruktbart arbete i stället för ett sådant, som åtminstone, likt prof-

Bih. till Riksd. Prot. 1889. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 28 Häft.

borrning eller magnetometriska kartor, kunde lemna till resultat en god kännedom om malmfyndighetens beskaffenhet och utsträckning. En sådan kännedom, ju fullständigare dess bättre, torde af lätt insedda skäl vara af betydligt värde icke blott för grufvegaren utan äfven för hela bergshandteringen och vårt land i sin helhet. Derjemte skulle ett förtydligande i föreslagna hänseende alltid komma att betydligt minska en mängd onödiga processer och tvister om eganderätten till grufvor, hvilken, nemligen eganderätten, väl alltid borde af statsmagterna tryggas med så tydliga stadgar som möjligt.

Rörande försvarsarbeten lyder sista momentet 5 kap. 39 § af gällande grufvestadga sålunda: »arbete, hvarom i denna paragraf sägs, skall afse verklig grufdrift eller eljest vara af beskaffenhet, att det kan lända grufanläggningen till nytta», hvartill man visserligen, på grund af det anförda, skulle kunna föreslå följande tillägg: *såsom profborrning, vare sig för hand eller med maskin, magnetometriska kartor, väganläggningar, nybyggnader, reparation och underhåll af nödiga byggnader, läns-pumpning m. m.*; men som det visat sig sällan lyckas enskild motionär att redigera en lagförändring, vågar jag i stället föreslå, att Riksdagen behagade besluta, att i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla,

att Kongl. Maj:t täcktes taga i nådigt öfvervägande och till kommande Riksdag framlägga förslag till sådant tillägg till nu gällande grufvestadga, att profborrning, vare sig för hand eller med maskin, magnetometriska kartor, väganläggningar, nybyggnader, reparation och underhåll af nödiga byggnader äfvensom läns-pumpning af grufva samt andra likartade arbeten måtte uttryckligen förklaras vara af beskaffenhet, att de må såsom försvarsarbeten kunna anses.

Stockholm den 13 februari 1889.

P. A. H. Stjernspetz.